

teri af denne Art Kanoner, just for at de kunde blive prøvede af Artilleriet, for at dette kunde komme til et Resultat om, hvor vidt det vilde være hensigtsmæssigt for os at anstafte den Slags Kanoner eller ikke, og dernæst har Ministeren allerede ved Finantslovens 1ste Behandling her anmeldt, at det var hans Hensigt at stille Forslag om en Bevilling til Kanoner, saa at Sagen altsaa, ogsaa hvad det Finantssielle angaar, har været tilstrækkelig tidlig bekjendt for det høie Thing. Men tillige maa jeg sige, at der saavel tidligere som nu er givet Finantsudvalget alle de Oplysninger, som efter min Formening fornuftigvis kunne forlanges. Jeg tror ikke, at der, om vi end sad en Maaned til og forhandlede om denne Sag, i Virkeligheden vilde kunne staffles bedre Oplysninger til Veie, end der allerede ligger for. Hvad Realiteten angaar, er det en given Sag, som jeg ikke tror, at de Herrer kunne benegte, at vort nuværende Feltkfyts, hvor godt det end har været for 10 Aar siden, maa lige overfor den nyere Tids Feltkfyts, lige over for det Feltkfyts, der er indført i Tydsland, Frankrige, Østerrige og andre Stater, siges at være slet, og det maa siges at være usforvarligt at bidrage til, at vor Hær i Tilfælde af en Krig skulde møde med dette forældede Styks lige over for en Hær, der er forsynet med det nye. Mindretallet tør ikke være med til i den Henseende at paatage sig noget Ansvar og kan som Følge deraf kun anbefale det ærede Thing ikke at vedtage Flertallets Forslag. Det kan ikke falde mig ind nu paa dette Stadium af Sagens Forhandling at gaa nærmere ind paa hele det Spørgsmaal, som ikke alene jeg, men ogsaa de specielt sagtyndige Medlemmer af dette Thing have udsærlig udviklet for det høie Thing ved Sagens 3die Behandling. Jeg kan kun gjentage min Opfordring til det høie Thing i dette Spørgsmaal ikke at se hen paa Formaliteter, ikke at se hen paa, at Sagen er kommen noget senere her ind, end maasse ønskeligt, ikke at søle sig støbte over, om jeg tør bruge det Udtryk, at Regjeringen har anmodet det andet Thing om dets Hjælp til atter at bringe Sagen for, men kun se hen til Sagens Realitet, Sagens overordentlig store Betydning for vor Hærs Kampdygtighed, ikke maasse for lang Tid, maasse for et helt Aar, at opsætte en Bevilling, som vi nu ere visse paa at kunne faae effektivet, men med Hensyn til hvilkken det i alt Fald er tvivlsomt, hvorvidt vi, selv om de Herrer ville bevilge den dobbelte Sum til næste Aar, kunne faae Bevillingen virkeliggjort ved Tilbebringelsen af Kanonerne.

Krigsministeren (Saffner): Jeg kan ikke Andet end dybt beklage, at Finantsudvalgets ærede Flertal har troet sig nødsaget til at indtage den Stilling, det har indtaget lige overfor Spørgsmaalet om Bevillingen til Formyelse af Hærens Feltartilleri-Materiel. Udvalgets ærede Ordfører

udtalte, at han efter den Behandling, Krigsministerens Budget havde fundet i Finantsudvalget og her i Thinget, efter den Anerkjendelse af denne Behandling, som Ministeren havde udtalt, og efter de Forhandlinger, som havde fundet Sted ved Finantslovens 3die Behandling, ikke havde ventet, at Ministeren havde opstillet Forlangendet om en Bevilling til nyt Feltartilleri-Materiel i det andet Thing. Naar man imidlertid lægger saa stor Vægt paa denne Bevilling, som jeg gjør, tror jeg, man maa finde det ganske naturligt, at jeg ønskede at kjende det andet Things Mening om dette Spørgsmaal, at jeg ønskede at vide, om det andet Thing var enig med mig i, at vi ikke noget Dieblisk bunde udsætte Anskaffelsen af dette Materiel, og naar det andet Thing fulgte mig, troede jeg det var rigtigst endnu engang at give dette Thing Leilighed til at tage Spørgsmaalet under fornyet Overveelse, saa meget mere som jeg, følgende den Opfordring, der blev stillet til mig ved Finantslovens 3die Behandling her i Thinget, kunde tilstille det meget ærede Finantsudvalg forskjellige yderligere Oplysninger om selve Spørgsmaalet. Vel erindrer jeg meget godt, at Udvalgets ærede Ordfører opfordrede de Medlemmer her i Thinget, som vilde følge Finantsudvalgets Flertal ved Afstemningen, til at fastholde denne Afstemning, dersom Finantslovforslaget skulde komme tilbage her til Thinget fra det andet Thing, men jeg fandt alligevel, at der var fuld Opfordring for mig til endnu en Gang at give Folkethinget Leilighed til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overveelse. Et enkelt Medlem (Holstein-Ledreborg) gav ved Finantslovens 3die Behandling her i Thinget det Raad, at jeg skulde tage Forslaget om denne Bevilling ud af Finantsloven og indbringe det som et særligt Lovforslag; han troede, at der da vilde være Sandsynlighed for, at jeg vilde kunne opnaa at faae Folkethinget til at tiltræde dette Forslag. Dersom disse Udtalelser havde fundet en stærk Tilslutning her i Thinget ved Udtalelser fra ærede Medlemmer fra den Side, som jeg maatte antage vilde følge Finantsudvalgets Flertal, havde der muligvis været Anledning for mig til at følge det mig saaledes givne Raad; men saadanne Udtalelser fremkom som bekjendt aldeles ikke, og Finantsudvalgets meget ærede Ordfører udtalte sig derom med en vis Reservation, hvad jeg forøvrigt fandt fuldkommen naturligt fra hans Side. Selv om jeg imidlertid havde fulgt det Raad, som dengang blev givet mig, vil jeg tillade mig at henstille til nærmere Overveelse, om man tror, at der da vilde have været nogen Sandsynlighed for, at jeg lettere havde naaet mit Maal ad den Veie, end ad den, jeg har betraadt. Efter de Udtalelser, der idag ere fremkomne fra Finantsudvalgets ærede Ordfører, tror jeg, at jeg er berettiget til at betvøle det. Udvalgets ærede Ordfører udtalte, at det foreliggende Spørgsmaal, uagtet de senere Finantsudvalget tilstillede Oplysninger, dog ikke var